

tiones acceptentur absque prævio assensu episcopi, si de sæculari instituto agatur, vel prælati regularis, si fundatio in gratiam communitatis exemptæ fiat.¹ Insuper omnes moneamus, ut in hujusmodi rebus summa circumspectione et adcurata deliberatione procedatur, earumque conditiones admissim adimplendæ curentur. Neque hic possumus quin declaremus, esse abusum non tolerandum et rei sacræ profanationem, quod, quemadmodum pluries factum est, invitationes, publicæ et frequentes ad eleemosynas in hujusmodi fundationes erogandas, per plures menses continuos ephemeridibus popularibus inter alia negotia profana inserantur. Quem abusum sine mora per Episcopos et prælatos tolli et in posterum præcaveri volumus.

371. Quo vero magis distincta ratio habeatur de obligatione onera Missarum, cum manualium tum ad indefinitum tempus, accurate adimplendi, sancimus ut in singulis ecclesiis sæcularibus ac regularibus adsit catalogus sive tabella onerum, quæ ad perpetuum vel ad certum præfinitumque tempus imposita ipsis, ac respective acceptata fuerunt; utque ibidem in sacrario asserventur libri, in quorum altero perpetua hujusmodi sive temporaria onera, in altero vero Missæ *manuales et adventitiæ* inscribantur, una cum fideli ac distincta annotatione subsequenti utrorumque implementi.²

372. Curetur omni studio, ut purissima aptissimaque sit materia, quæ ad augustum hoc sacramentum conficiendum adhibetur. Hostiæ sint ex tritici farina et aqua naturali confectæ, recentes, macularum expertes, quæque haud facile in fragmenta dissiliant.

373. Summa autem sollicitudo adhiberi debet in his pro-

¹ Decr. jussu Urbani VIII. a S. Congr. Conc. promulgatum: "Cum sæpe contingat," § 7; vid. Bullarium 21 Junii, 1625.

Vide etiam Rescriptum S. C. de Prop. Fide, in Appendice.

² Bened. XIV. de Synodo Diœc. Lib. xiii., c. xxv., § 4. Additum est hoc Decretum, ex Instructione S. Congr. Generali, *supra*.

vinciis, ut vinum certo genuinum ad Sacrificium eucharisticum procuretur. Quoniam experientia compertum est, vini genera, quæ in hisce regionibus sub nomine vulgari Port, Madeira, Sherry, Malaga, etc. vænire solent, maximam partem et plerumque substantialiter adulterari, imo sæpe omnino artificiose confici, ea ad sacrosanctum Sacrificium non facile adhibeantur; sed potius illa seligantur, quæ vocantur vulgari sermone Sauterne, Bordeaux, Catawba, Isabella et alia, de quorum genuina natura nullum subest dubium rationabile. Præsertim tamen suadendum est, ut ab ipsis vitis cultoribus, qui Catholici sint ac notæ probitatis, vinum ad Sacrificium necessarium obtineatur; quod nunc temporis, cum vitis indigena fere ubique colatur, et magna sit vini inde facti copia, tanta plerumque facilitate fieri potest, ut nulla in re tam gravi negligentia excusatio valere jam possit.¹

CAPUT II.

DE BENEDICTIONE SANCTISSIMI, ET DE QUADRAGINTA HORARUM EXPOSITIONE.

374. Sanctissimam Eucharistiam non solum tabernaculo conclusam pio cultu prosequi, sed etiam publicæ fidelium venerationi pompa quadam exponere consuevit Ecclesia. Quod fit, ut Filio Dei solemnes honores summusque cultus coram omnibus reddantur, animique adstantium in ejus amorem incendantur atque inflammentur. Atque in hac quidem regione, habetur sic quasi publica quædam fidei nostræ testificatio, adversus hæreticos et incredulos, inter quos versa-

¹ Vide Instructionem S. C. de Prop. Fide, in Appendice.

mur, quique inscrutabile hoc divinæ charitatis mysterium aut ignorant aut irrident.

375. Quapropter, quoniam Ecclesia lege communi non definivit, sed potius episcopis determinandum reliquit, quam frequenter, spectatis locorum circumstantiis populique fidelis indigentis, Sanctissimum Sacramentum utiliter exponatur.¹ Nos certo sperantes fore, ut cultus erga tantum tamque venerabile Sacramentum ad pietatem populi fidelis augendam, ejusque amorem in amantissimum Redemptorem nostrum magis magisque inflammandum permultum conferat, statuere decrevimus, ut solemnitas Sanctissimi Sacramenti Expositio et Benedictio, consueto ritu stricte observato, in omnibus nostræ ditionis ecclesiis et in sacellis monasteriorum et communitatum religiosarum, saltem quocumque debita cum solemnitate fieri poterit, singulis totius anni Dominicis diebus, festisque de præcepto, vel festis etiam primæ et secundæ classis non de præcepto, semel tantum in die, dari possit. Per octavam vero Corporis Domini licebit eam solemniter fieri tum in Missa solemnitate, tum in Vesperis, Benedictione iterato data. Licebit insuper solemnem Benedictionem dare bis in hebdomade tempore Quadragesimali, singulis pariter diebus sacrarum Missionum tempore, in festo Sanctissimi Cordis Jesu, et ubicumque fit devotio Quadragesima Horarum; et in aliis diebus ab Ordinario designatis. Quod si Ordini alicui religioso vel Societati Sancta Sedes aliquid amplius indulserit, illud omnino incolume esse volumus. Extra autem hujusmodi privilegium, de quo certum Ordinario exhibeatur documentum, nolumus Benedictionem dari vel Expositionem fieri, nisi prout supra, venia Ordinarii expressa, salvis etiam in omnibus S. Congreg. Rituum hac in re decretis.² Omnes autem moneamus et adhortamur, ne quid prætermittant, quod juxta rubri-

¹ Bened. XIV. Const. "Accepimus," 16 Apr., 1746.

² Cf. Syn. Dioc. Baltim. mense Jun., 1857, habij. Const. 1.

cas et rerum adjuncta ad debitæ reverentiæ significationem requiratur, siquidem multo melius est, ut non ita frequenter exponatur, et tunc cum debita reverentia, quam ut frequentius et sine debito obsequio id fiat.¹

376. Preces Quadragesima Horarum, quæ sæculo decimo sexto, Pio PP. IV. approbante, in usum venerunt, ac deinde a Clemente PP. VIII. accuratius ordinatæ² multis indulgentiis auctæ fuerunt, longe lateque per orbem Christianum et passim etiam in his Provinciis solemniter haberi solent. Ac profecto nemo, qui naturam hujus devotionis bene perpenderit, inficiabitur, ea rite servata, fidem saluberrimam, quæ Regem gloriæ ac supremum Dominum sub humili Sacramenti hujus velamine delitescens agnoscimus ac profiteamur, in Christifidelium animis firmiter roborari et suavissime nutriri et augeri, aliosque optimos in vitæ spiritualis commodum et emolumentum fructus percipi uberrimos. Quoniam vero in nostris regionibus plura obstant, quominus omnia, quæ Instructione Clementina præscribuntur ad amussim observari queant, Sedem Apostolicam humillime supplicandam esse censemus, ut solemnem hunc ritum eadem forma peragendum, quæ Diocesis Baltimorensis ex Summi Pontificis concessionem jam utitur, reliqui omnes Ordinarii in suas possint dioceses introducere, videlicet:³

1°. Ut, durantibus temporum locorumque peculiaribus circumstantiis, in omnibus ecclesiis et publicis Oratoriis per universas hasce Provincias alternis vicibus, semel vel bis quotannis, prout Ordinariis satius in Domino visum fuerit, Sanctissimum publicæ adorationi per triduum, in forma Quadragesima Horarum, exponi possit horis diurnis tantum, a mane usque ad vesperam, de nocte autem recondatur;

¹ Conf. Bened. XIV., Inst. Eccles. 30.

² Clemens VIII., Const. "Graves et diurnæ," die 25. Nov., 1592.

³ Huic supplicationi S. Pontifex benigne annuit. Vide Decretum iv., sup.

2°. Ut processionem omittere liceat, si commode fieri nequit, ita ut neque intra ambitum ecclesiæ haberi valeat;

3°. Ut universi utriusque sexus Christifideles, qui illam ecclesiam, in qua Venerabile per tres dies expositum manebit, devote visitaverint, et inibi pias ad Deum preces per aliquod temporis spatium effuderint, indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum semel singulis hujusmodi diebus lucrari possint et valeant;

4°. Ut iis vero, qui confessi et sacra communione refecti ecclesiam visitaverint, in qua Sacra Eucharistia publico cultui exposita est, ibique pie oraverint, indulgentiam plenariam, semel per Expositionis triduum lucrandam, quæ applicari possit animabus fidelium defunctorum, Sanctitas Sua benignissime concedere dignetur, ea tamen lege, ut Christi fideles ecclesiam prædictam unoquoque tridui die visitent;

5°. Ut omnia altaria illius ecclesiæ, in qua alternatim fiet Expositio, privilegiata, durante Expositione, declarentur.

377. Mandant vero Patres hujus Concilii, ut iis exceptis, quæ Sedes Apostolica modificare vel remittere indulserit, ea omnia sedulo serventer in hujus devotionis celebratione, in ecclesiis tam regularium quam sæcularium, quæ exposita reperiuntur in libro, cui titulus: "Ceremonial for the use of the Catholic churches in the United States of America."¹

378. Ordinariis tandem definiendum pro suis singulis diocesisibus tempus relinquimus, ordinemque, quo in diversis ecclesiis congrue per alternas vices Expositio habeatur, aliæque præscribenda necessaria et opportuna, ut cultus exhibeatur Deo acceptior et ab omni abusu magis remotus. Ad quem finem optime assequendum, haud parum conferet Sodalitium, si quod habeatur, Smæ. Eucharistiæ cultorum, qui id in se suscipiant, ut per horas certas in hujus devotionis

¹ Vide opusculum, cui titulus: Ordo in Orat. Quadrag. Hor. in Dioc. Baltim. servandus, edit. 1858.

exercitio alternatim vigilant in ecclesiis in quibus Expositio habetur. Hujusmodi igitur Sodalitia, inter singularum Ecclesiarum fideles, Pastores instituenda curent.

CAPUT III.

DE VESPERIS.

379. Vesperæ integræ ut decantentur, diebus Dominicis Festisque in omnibus ecclesiis, more Ecclesiæ Romanæ, quantum fieri potest, volumus et mandamus. Atque hæc quidem nunquam omittendæ sunt ob alia exercitia pietatis. Cultus enim solemnus Ecclesiæ Pontificibus probatus, et per tot sæcula vicens Deo gratior censendus est. Ut autem etiam hac in parte uniformitas habeatur, omnino in praxim generalem deducenda esse ea volumus, quæ de Vesperis minus solemnibus et de Missa cantata sine Diacono et Subdiacono in libro Cæremionali nuper Baltimoræ edito habentur; ideoque monemus sacerdotes, ut vel ipsi, vel per alium quemdam bene expertum pueros cæremonas in Missis cantatis et Vesperis rite peragendas diligenter doceant.

380. Insuper valde exoptandum esse censemus, ut rudimenta cantus Gregoriani in scholis parochialibus exponantur et exerceantur, sicque numero eorum, qui psalmos bene cantare valent, magis magisque crescente, paulatim major saltem pars populi, secundum primitivæ ecclesiæ¹ adhuc in variis locis vigentem usum, Vesperas et alia similia cum ministris et choro decantare addiscat. Qua ratione omnium ædificatio promovebitur, juxta illud S. Pauli: "Loquentes vobismetipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus."²

¹ Bona, Rerum Liturgic., Cap. xxv., Num. 19.

² Ephes. v., 19.

TITULUS VII.

De Disciplinæ Uniformitate Promovenda.

CAPUT I.

DE UNIFORMITATE QUOAD FESTA ET JEJUNIA.

381. Fidem Catholicam, quum ex auctoritate sive docentis, sive jubentis aut vetantis Dei tota pendeat, nullo temporum lapsu, aut locorum varietate minui, obsolescere, aut ullo modo immutari unquam posse, luce clarius manifestum est. Disciplinam quoque suam Sancta Mater Ecclesia, licet origine humanam, quamque sapienti usa consilio variare ac mutare aliquando solet, unam tamen perpetuo eandemque, ubi nulla contrarium suadet necessitas, ubique servari optat ac modis omnibus studet. Curandum igitur, quantum in nobis est, ut disciplina nostra vel ab universalis Ecclesiæ disciplina nullatenus discrepet, vel si id omni ex parte fieri nequit, saltem ad eam quam proxime accedat. Hac imprimis ratione consuletur uniformitati, quam inter omnes harum Provinciarum ecclesias existere vehementer optamus.

382. Principio autem ut de iis, quæ ad Ecclesiæ præcepta pertinent, loquamur, maximopere dolendum est tantum inter nos in Festis ac Jejuniis observandis discrepantiam inveniri. Aliquibus enim in locis Festa septem vel octo; in aliis vero quatuor tantum celebrantur. Jejunii quoque, præsertim Qua-

dragesimalis, diversa est pro locorum diversitate observantia. Haud difficile quidem esset, Festorum numerum ad minimum reducendo, et indulgentiorem, quæ se offerat, jejunandi rationem sectando, uniformitatem quandam inducere. Sed summo opere cavendum est, ne falsa uniformitatis specie magis diffformes ab universali Ecclesia reddamur.

383. Patribus visum est festos dies, quales nunc in unaquaque Provincia servantur, esse retinendos. Festum tamen Patronale Beatæ Mariæ Virginis sine labe Conceptæ, tanquam festum de præcepto, ipso die Decembris octavo, per has Provincias ubique celebretur.¹ Quod ad Provincias S. Francisci atque Oregonensem et Dioecesim Sanctæ Fidei attinet, Sanctam Sedem orandam esse censemus, ut pro quinque illis festis diebus, quibus a Baltimorensi Provincia discrepant, concedatur dispensatio quoad præceptum Missam audiendi et ab operibus servilibus abstinendi, non tamen quoad devotionem et solemnitatem externam. Supplicandum quoque duximus, ut S. Sedis auctoritate iisdem liceat se Baltimorensi Provinciæ in servandis jejunii diebus conformare.²

384. Volumus præterea, ut in posterum Festum Patronale Ecclesiæ cujusque consecratæ solemniter et ritu debito celebretur. Quod in urbibus adeo facile fieri potest, ut, si negligatur, nullus sit excusationi locus. Idem faciendum erit, licet Ecclesia fuerit tantum benedicta. Rure tamen et in oppidulis, ubi difficile esset per hebdomadam plebem fidelium congregare, poterit Festum (quoad externam solemnitatem) in Dominicam proxime sequentem transferri.

¹ SS. D. N. Pius Papa IX. ita benigne decrevit. Cf. Decretum V., *supra*.

² Hisce duobus postulatis haud annuit S. Pontifex, volens potius ut "recurrant Episcopi quorum interest, in particulari, expositis suæ petitionis rationibus." Instruct. iii. art. xi.

Ad supplicationem Concilii Patrum "circa dispensationem ab abstinencia a carnibus in Sabbatis, jussit Sanctitas Sua, Episcopos qui ejusmodi Indulto indigere se putant, expositis rationibus, in particulari recurrere debere." Cf. Instructionis iii. art. x., *supra*.